

Suomen Ufotutkijoiden vuosien 2018 - 2023 havaintoaineiston analyysi

18.8.2026

Toni Poikela - Master of Computer Science, ufotutkija

Tiivistelmä

Tässä tutkimuksessa tarkastellaan vuosina 2018–2023 Suomessa asuvien suomalaisten ja ulkomaalaisten tekemiä tunnistamattomia ilmiöitä (UAP, *Unidentified Aerial Phenomena*) koskevia havaintoilmoituksia. Tutkimuksen tavoitteena oli tunnistaa havaintoaineistosta ajallisia, maantieteellisiä ja havaintoihin liittyviä toistuvia piirteitä sekä arvioida ilmoitettujen ilmiöiden ominaisuuksia kehittämäni luokittelukehyksen avulla.

Tutkimusaineisto koostuu järjestelmällisen ilmoitusprosessin kautta kerätystä havaintoraporteista. Havaintoraportit on jätetty vapaaehtoisesti ihmisten toimesta fufora.fi sivulla asianomaisen ilmoituskavakkeen avulla. Jokainen tapaus on arvioitu yhdistyksen tutkijoiden tekemänä ennalta määriteltujen kriteerien perusteella, jotka sisälsivät muun muassa havaittsijoita koskevat tiedot, havainto-olosuhteet, kohteen ominaisuudet sekä käytettävissä olevan tukiaineiston. Aineisto analysoitiin tarkastelemalla havaintojen jakautumista vuosittain, vuodenaikojen, maantieteellisen sijainnin, havaintojen keston sekä raportoitujen käyttäytymispiirteiden mukaan.

Tulokset antavat yleiskuvan havaintojen määrällisestä kehityksestä sekä erilaisten havainto-ominaisuuksien yleisyydestä. Kaikki havainnot luokiteltiin toistuviin havaintokategorioihin ottamatta kantaa lopulta siihen, mistä havainnosta oli kyse. Selkeästi havainnoija on sattuneessa tilanteessa huomannut jotakin merkittävää, joka antoi sysäyksen ilmoittamiselle. Toki tahallisen “väärän” ilmoituksen poissulkeminen on haastavaa.

Tutkimuksen tarkoituksena ei ole määrittää tunnistamattomien havaintojen alkuperää, vaan tuottaa järjestelmällinen ja objektiivinen kuvaus raportoiduista UAP-havainnoista. Tulokset muodostavat standardoidun havaintoaineiston, joka voisi toimia perustana tuleville tieteellisille tutkimuksille sekä kansallisille ja kansainvälisille vertailututkimuksille.

Johdanto

Olen jo nuoruudessa ollut kiinnostunut lentävistä lautasista ja ulkoavaruuden vieraista. Ensimmäisen kerran näin niistä juttua joissakin lukemissani sarjakuvalehdissä. Niissä oli kuvattu jokin ilmeisesti aito ulkoavaruuden vieraiden kohtaamistapahtuma jossain päin

maailmaa sarjakuvan keinoin. Ajatus näistä tapahtumista jäi mieleen elämään ja halusin tietää niistä lisää. Lopulta jossain vaiheessa elämää tarttui käteeni kirjallisuutta aiheesta.

Yleisesti kerrottuna UAP-ilmiö kattaa kaiken niin taivaalla kuin vesistöissä tapahtuvan tuntemattomalla tekniikalla kulkevan objektin liikkeen tai liikkumattomuuden. Suuri dilemma on - se on tunnistamaton. Ei tiedetä, kuka erikoisen laitteen on tehnyt. Sen tunnistaa, kun sitä ei tunnista. Se saattaa olla muodoltaan, olomuodoltaan tai muilta ominaisuuksiltaan sellainen, että tilanteeseen joutuneen ihmisen kokemus on maailmaa mullistava. Suuri osa maailmallakin ilmoitetuista havainnoista on liikkuvia valoja. Ne eivät silti ole yhtään vähäpätöisempiä havaintoja, tosin niiden todistusaineisto perustuu ainoastaan havainnon kirjalliseen tai suulliseen kuvaukseen, eikä konkreettiseen materiaaliin. Näillä havaituilla valoilla saattaa silti olla ominaisuuksia, joiden seuraaminen yllättää havainnoijan. Havainnoissa voi olla mukana monia värejä, kirkasta välkettä ja nopeita liikkeitä. Tällöin on vaikea poissulkea luonnollisia selityksiä. Ilmiö on kuitenkin todellinen. Tapahtumia todistavat ihmiset paikasta, rodusta, koulutuksesta ja ajasta riippumatta.

Todennäköisesti asioille on luonnollisia selityksiä. Ilmiöitä, joita ei kenties edes vielä tunneta. Mitä enemmän tiedämme, tiedämme kuitenkin, että emme tiedä kaikkea. Tiede on musta laatikko, jonka ulkopuolella ei voi olla mitään, koska sitä ei ole todistettu. Aivan kuten uskonto, joka uskoo yhteen kirjaan ja sen sanomaan, tiede uskoo kirjoitettuun todistukseen. Kuitenkin universumi on todennäköisesti täynnä elämää. Olisi perin surullista, jos olisimme yksin. Yksi sotaisa rotu. Kenelle sitten olisimme kateellisia? Ketä tappaisimme? Vai voisimmeko olla osa universaalista yhteyttä, ystäväpiiriä?

Nämä humanoidit olisivat todennäköisesti paljon meitä teknologisesti edellä. Ei tänne kivikauden välineillä tultais. Meidän omat lentolaitteemme eivät pysyisi perässä, ja jos kirjoja luet, niin emmehän me pysykään. Uskon, että asioita tapahtuu, kaikkialla, myös Suomessa. Valitettavasti täällä meillä on rajalliset resurssit, sekä maa on harvaan asuttu. Meillä ei ole tutkahavaintoja käytössä. Ei ole valtiovallan tukea. Ei armeijan tukea. Ei tieteen tukea. Onko meillä kulttuurinkaan tuki? Universaalien kulttuurin, toivottavasti!

En tiedä, onko kukaan koskaan tehnyt Suomessa vastaavaa raporttia tai tutkimuksen siementä. Epäilen. Jos ei, oli jo aikakin. Mitä tullessiin ilmoituksiin havainnoista tulee, todennäköisesti Suomen Ufotutkijoille on eksynyt vain murto-osa. Kaikki eivät uskalla edelleenkään ilmoittaa, koska pelätään, että muut nauravat ja pilkkaavat. Eivätkä ilmoittaneetkaan aina halua julkisuutta. Aika moni ilmoitus on jätetty anonyymisti. Se on valitettavasti sääli, sillä ilmoituksen todistusarvo laskee, koska emme pysty haastattelemaan havainnon tehnyttä henkilöä. Tähän huomautan, että meillä Ufotutkijoissa ei naureta, vaan kannustetaan. Tiedämme, että maailmalla tapahtuu. Miksei meilläkin?

Tavoitteet

Tutkimuksen tavoitteena oli saada lisää tietoa Suomessa tapahtuvista ilmiöistä. En ole koskaan saanut käsiini aineistoa, jossa näin olisi tehty, joten olikin aika tehdä sellainen. Yle

taisi tehdä hyvin ohuen raportin muutama vuosi sitten. Se ei täysin tyydyttänyt ainakaan minua. Se oli niin pintapuolinen. Halusin saada huomattavasti paremman kuvan siitä, miten paljon ilmiötä Suomessa tapahtuu ja missä päin Suomea.

Tavoitteena tässä tutkimuksessa oli siis tarkastella Suomessa tapahtuvia outoja ilmiöitä, joista on meidän iloksemme ilmoitettu. Oli ne sitten todellisuudessa tapahtuneet tai eivät. Käytän Suomen Ufotutkijoille jätetyistä ilmoituksista tässä vaihtelevasti nimityksiä (havainto)raportit tai (havainto)ilmoitukset. Oma mielenkiintoni havaintoaineistossa koskee erityisesti seuraavia kysymyksiä:

- Missä ilmiöitä Suomessa tapahtuu? Onko meillä paikkaa, jossa tapahtuu enemmän kuin muualla?
- Onko kellonajoissa, viikonpäivissä tai vuodenajoissa mitään eroa havaintojen näkemiselle?
- Millaisia tapauksia on ollut?
- Millaisia objekteja on havaittu? Miten havainnot erottuvat luonnollisista ilmiöistä?
- Millaisissa ympäristöissä havaintoja tehdään?
- Mitä meillä tapahtuu verrattuna muualle maailmaan?

Tunnustan. Itselleni ei ole oikein koskaan tapahtunut mitään. Tai no, olen nähnyt oudon kaukaisen valon taivaalla, joka suureni. Sitten valokeila kääntyi toiseen suuntaan ja vähitellen liikkueessaan hävisi. Käymällä läpi muiden ihmisten kokemuksia, halusin tuntea heidän kokemuksiaan ja ihmetyksen aiheitaan. Samalla saisin aiheesta tehtyä jonkinlaisen raportin. Ja jotain näkyvää kuvallisessa muodossa. Tähän liittyen, viime aikoina kiinnostuin tekoälyn käyttämisestä datan analyysiin. Olen hyödyntänyt sitä hieman, vaikka omaankin taustaa tilastotieteestä. Uusia välineitä on kiva kokeilla.

Taustaa

Olin toiminut jo jonkin aikaa ufotutkijana. Jäin miettimään, saisiko dataa raportoitua paremmassa muodossa. Valitettavasti yhdistyksellä käytettävissä ollut sisällönhallintaohjelmisto ei antanut helppoja tapoja. Lopulta sain datan käsiini CSV-muodossa. Valitettavasti data vaati aika paljon työtä. Todella paljon työtä. Enpä aavistanut miten paljon. Lisäksi matkaan sattui monenlaista. Oma työ vei voimia, sekä välillä piti pitää yhdistyksen jäsenrekisteriä elossa.

Materiaalit ja metodit

Data on muodostettu yhdistyksen tietokannasta ja luovutettu CSV-muodossa tiedostona. Käytännössä tiedosto sisälsi vuosien 2009 - 2023 havainnot sekä anonymisoidut tiedot havainnon jättäneitä. Näiden kolmen vuoden aikana sain käsiteltyä vuosien 2018- 2023

aineiston sellaiseen kuntoon kuin halusin. Joidenkin tietojen osalta sain käytyä kaikkien vuosien aineiston läpi. Työtä riittää vielä lisää tutkimukselle.

Data sisälsi alkuperäisessä tiedostossa 106 saraketta eli nämä sarakkeet vastasivat havaintoilmoituksessa ihmisiltä kysyttyä arvoa tai annettua vastausta per tapaus. Näiden lisäksi lisäsin 28 uutta kenttää. Näihin keräsin tietoja havaintokertomuksesta, joita ei ollut selkeästi annettuna valmiissa kentässä, tai kategorisoin näihin erilaisia tietoja, jotta saisin ne helpommin raportille rikastaen analyysiaineistoa.

Tämän lisäksi jouduin täydentämään tietoja joillekin havaintoraportille, koska joiden antamat tiedot olivat väärissä kentissä, tai puutteelliset, tai annettu vain sanallisessa tekstimuodossa (yhteen kenttään) eikä sitten oltu jätetty antaa vastauksia enää muihin kenttiin. Toivoisin jatkossa havainnon tehneiltä ja raportin jättäneiltä huolellisuutta raportin täydentämisessä.

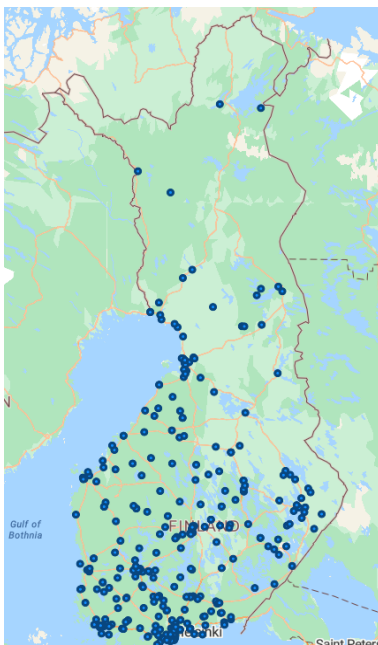
Datasta on poistettu duplikaatit, eli ilmoitukset, jotka olivat selkeästi sama ilmoitus kahteen kertaan samalta henkilöltä. Jokaisen ilmoituksen aineistossa pitäisi nyt olla siis uniikki eri henkilön jättämä havainto. Se voi olla ilmoitus samasta havainnosta, mutta eri henkilöltä. Vaikka data sisälsi myös anonymisoidut tiedot havaitsijoista, niitä en ole käynyt kunnolla läpi. Toisin sanoen tutkimus kattaa ainoastaan havaintojen datan. Tarkistin tosin mielenkiinnosta, kuinka paljon ilmoituksia on samalta henkilöltä.

Jokainen ilmoitus on toimestani tarkastettu ja korjattu sisällöltään. Jos mahdollista, olen tarkistanut havaintoilmoituksessa kerrotun tarkan paikan kartalta Google Maps-sovelluksesta. Paikkakuntatiedot olen myös tarkistanut ja korjannut. Esimerkiksi kuntaliitoksia ja -muutoksia on tapahtunut vuodesta 2009 jonkin verran.

Samalla kun korjasin dataa, aloin suunnittelemaan omaa visuaalista koosteraporttia. Raportti muotoutui pikkuhiljaa datan parantuessa. Raportointiin käytin Power BI Desktop -sovellusta, josta minulla oli tuntemusta jonkin verran.

Analyysi tietojoukosta

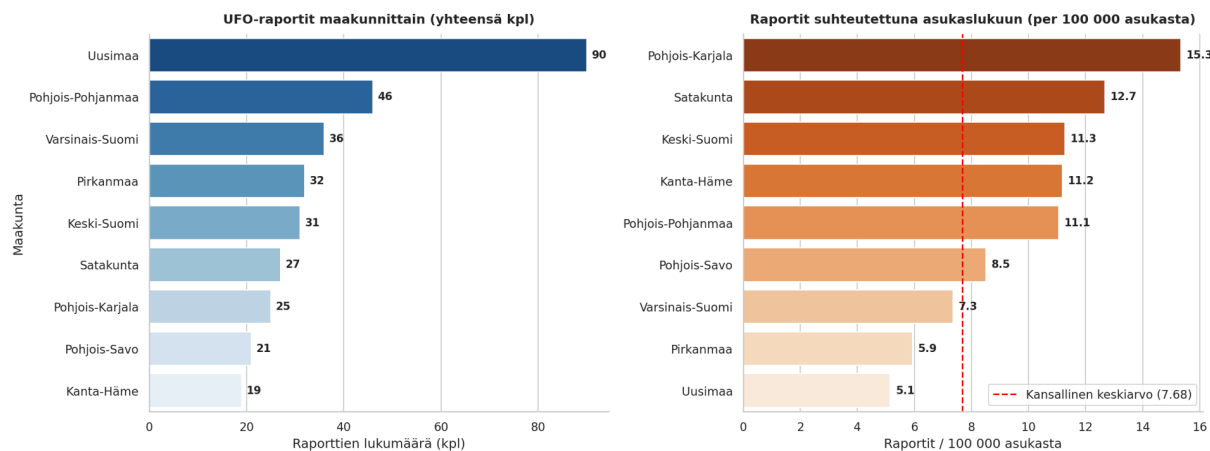
Raporttien paikkatiedot

Vuosien 2018 - 2023 havaintoilmoituksia on yhteensä 428 kappaletta. Vuosittainen keskiarvo näiltä ilmoituksilta on noin 71.5 ilmoitusta per vuosi Suomessa. Käytännössä vähän yli 1 ilmoitus viikossa.

Kartalla näkyy kaikki tapahtumat sijoitettuna tapahtumapaikoille. Kaikkia tapahtumia ei ole pystytty varmistamaan, joten en pysty sulkemaan huijausten mahdollisuutta. Isojen kaupunkien ympärille näyttää muodostuvan paikallisia kasaumia. Valitettavasti näillä

paikkatiedoilla ei pysty tekemään tarkempaa analyysiä. Tarkempiin analyyseihin tarvittaisiin koordinaattitiedot.

Alueellisesti ilmoituksia tarkasteltuna Uusimaa on maakunnista ylivoimainen ykkönen. Toisena tulee Pohjois-Pohjanmaa. Ainoastaan kuudessa havaintoraportissa ei ollut maakunta tietoja mukana.

Kun havaintomäärät suhteutetaan kunkin maakunnan asukaslukuun (niin sanottu "havaintotiheys" laskemalla ilmoitukset 100 000 asukasta kohti), tilanne muuttuu huomattavasti. Oikeanpuoleisen (ylhäällä) kuvan perusteella voidaan sanoa, että vaikka Uudellamaalla on eniten raportteja ja siellä asuu 30 % väestöstä, sen havaintotiheys on odotettua matalampi. Pohjois-Karjala oli ahkerin ilmoittaja. Viisi maakuntaa ylitti kansallinen keskiarvon 7,69 raporttia 100 000 asukasta kohti.

Todelliset "kuumat pisteet" löytyvät itäisistä ja läntisistä maakunnista, joissa ilmoitusten raportointitiheys on jopa 2-3 kertainen Uuteenmaahan verrattuna:

- Pohjois-Karjala: noin 15,3 raporttia / 100k asukasta (n. 1,9-kertainen odotettuun nähden)
- Satakunta: n. 12,7 raporttia / 100k asukasta (n. 1,6-kertainen odotettuun nähden)
- Keski-Suomi: n. 11,6 raporttia / 100k asukasta (n. 1,5-kertainen)
- Kanta-Häme: n. 11,2 raporttia / 100k asukasta
- Pohjois-Pohjanmaa: n. 10,8 raporttia / 100k asukasta (n. 1,4-kertainen)

Miksi tietyillä alueilla raportoidaan suhteellisesti enemmän?

Esitän muutamia selityksiä/kysymyksiä näille alueellisille eroille:

- Pimeämpi taivas ja vähemmän valosaastetta: erottuvatko tähdet, satelliitit ja meteorit helpommin harvaan asutuilla seuduilla? Tapahtuuko itärajan toisella puolella armeijan harjoituksia, jotka näkyvät Suomen puolelle valoilmioina?
- Ulkoilu ja mökkeily: Ihmiset maaseudulla viettävät enemmän aikaa ulkona ja tähyilevät enemmän taivaalle.
- Esteettömät horisontit: järvi- ja merialueet tarjoavat hyvän näkyvyyden ja laajat horisontit ja helpottaa ilmiöiden havaitsemista.

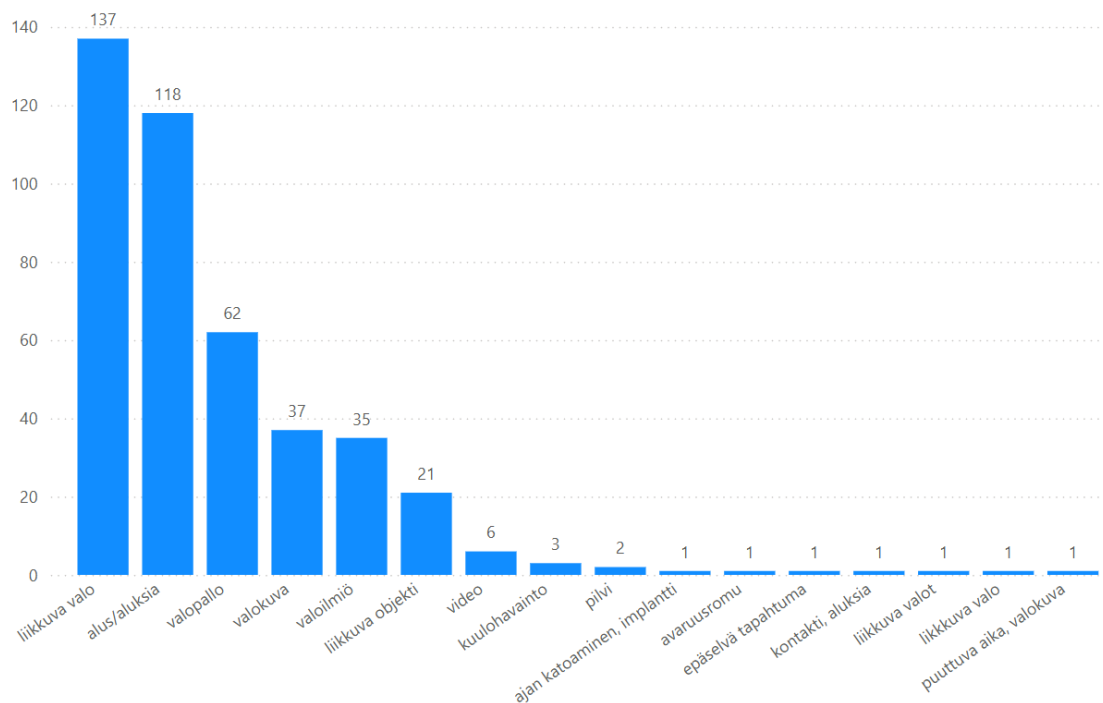
- Lentoliikenne ja sotilastoiminta: lentokenttien ja tukikohtien läheisyys tuottaa virhetulkintoja valoilmiöistä.
- Ilmoitusherkkyys ja ihmisten erilaisuus: eri maakunnissa asuu erilaista väestöä ja toiset ovat rohkeampia kuin toiset ilmoittelemaan.
- SUT ry:n tunnettavuus: ehkä kaikkialla Suomessa Suomen Ufotutkijoita ei niin hyvin tunneta ja tämä selittää, miksi jostain lähetetään enemmän raportteja.
- Tahallinen vahingonteko tai kontaktihenkilö: mukana voi olla henkilöitä, jotka haluavat tahallaan vääristää aineistoa ja lähettää valheellisia raportteja, tai sitten on henkilöitä, joille tapahtuu enemmän.

Vaikka lentokenttien läheisyys selittää osan kaupunkihavaintojen raporteista, se ei selitä maanlaajuista jakaumaa. Mikäli lentoliikenne olisi pääasiallinen selittäjä, niin Helsinki-Vantaan ympäristö dominoisi tilastoja ylivoimaisesti.

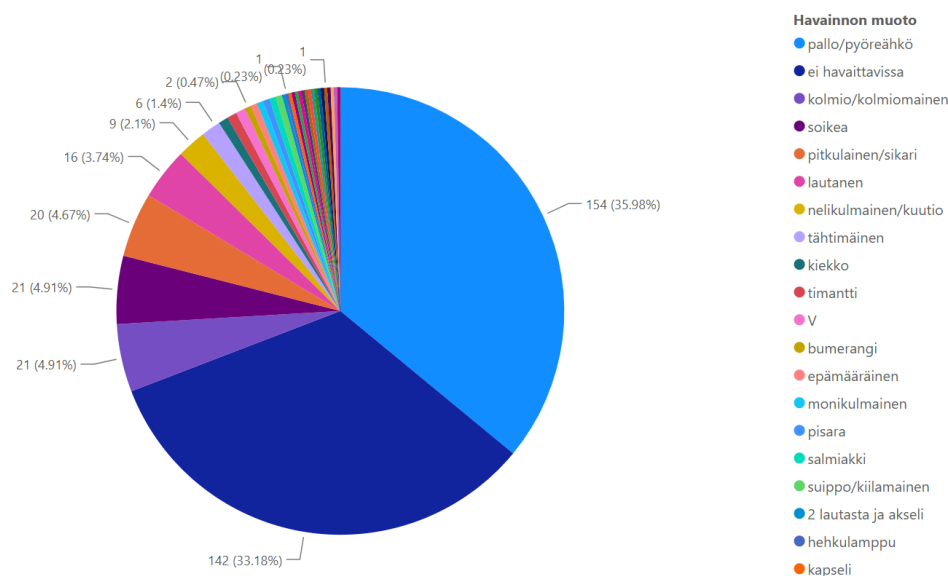
Kunta/Kaupunki	Havaintojen lukumäärä	Kunta/kaupunki	Havainnot	Väkiluku	havaintomääräsuhde
Helsinki	25	Merijärvi	2	1059	18.89
Oulu	18	Rääkkylä	3	1881	15.95
Pori	17	Juuka	5	4160	12.02
Jyväskylä	13	Pomarkku	2	1931	10.36
Tampere	13	halsua	1	985	10.15
Vantaa	12	sysmä	3	3428	8.75
ei tiedossa	10	Lapinjärvi	2	2429	8.23
Espoo	10	Enonkoski	1	1288	7.76
Joensuu	10	Simo	2	2778	7.20
Turku	10	Multia	1	1393	7.18

Yksittäisistä paikkakunnista erottuvat Helsinki (25), Oulu (18) sekä Pori (17). Mutta jos havaintoilmoitusten määrän suhteuttaa kunnan väkimäärään [Tilastokeskus, stat.fi, Kuntien väestömäärä 2023], nähdään, että muutamalla ilmoituksella vähäväestöisessä kunnassa on suuri merkitys. Näin ollen emme pysty täysin julistamaan, onko Merijärvi todellakin Suomen ufohavaintojen keskus.

Havaintokohteen ominaisuudet

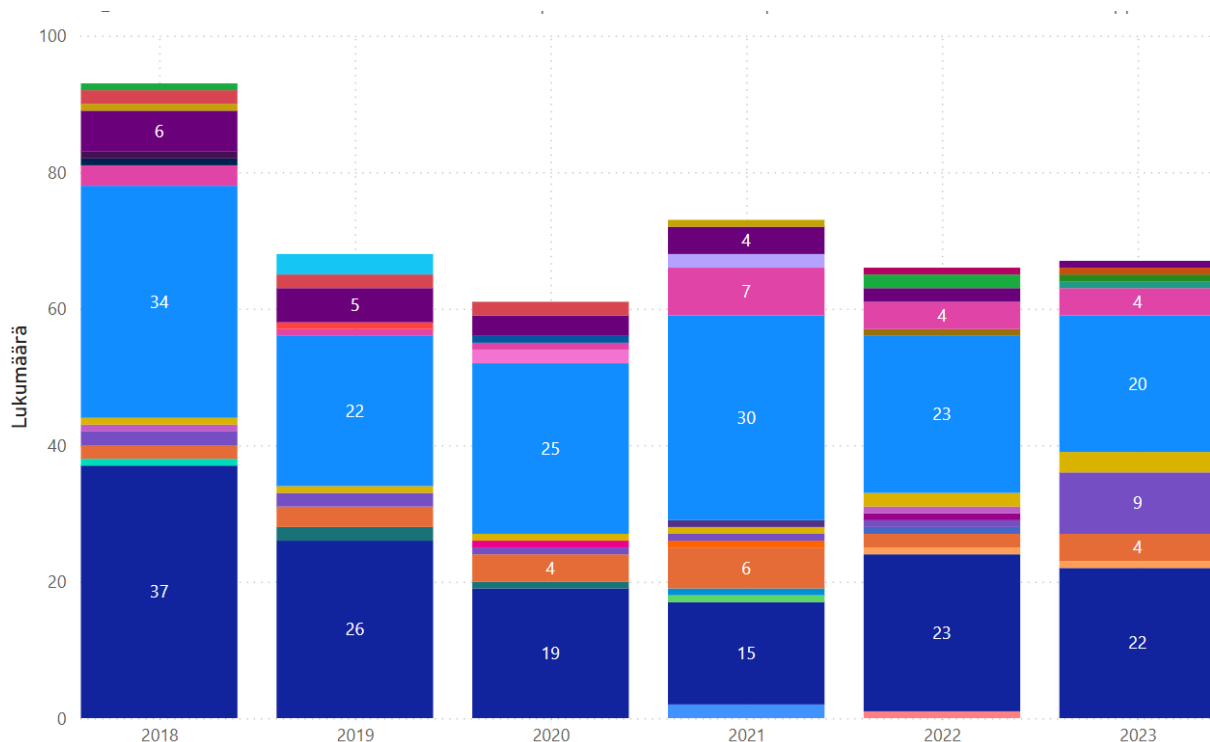
Suurin osa raporttien ilmiöistä on selkeästi kaukaisia valoja, valopalloja ja valoilmiöitä yli 230 havaintoa eli yli 50 prosenttia. Kuten kuvasta ilmenee, että 118 kappaletta eli noin 30 prosenttia ilmoituksista olisi tunnistettavaksi alukseksi tai aluksiksi. Muita liikkuvia objekteja oli 21. 37 havaintoa oli ainoastaan valokuvana usein ilman silminnäkijää, koska esimerkiksi vasta myöhemmin kuvassa on havaittu jotain.

Jos tarkastellaan havainnon muotoa, 36 prosenttia havainnoista on havainnon tekijän mukaan pyöreä. Tähän voi tosin vaikuttaa se, että pimeässä havaittu valo on pyöreä, eikä

täysin kerro itse havaitun objektin muotoa, vaan kertoo ainoastaan valon muodon. Kolmasosassa eli 33 prosenttia tapauksista havainnoija ei ole pystynyt tunnistamaan havainnon muotoa. Alle 20 prosenttia havainnoista on klassisia ufo-havaintoja.

Useammasta kuin yhdestä objektista on 15 ilmoitusta eli noin 3,5 prosenttia tapauksista. Kahdessa tapauksista on nähty tapahtuman jälkeen hävittäjiä ilmassa eli myös puolustusvoimat ovat ilmeisesti havainneet jotain. Kahdessa ilmoituksessa kerrotaan nähneen myös olentoja/humanoideja, joten kovin tavallisia (0,47 %) tällaiset kohtaamiset ei ole.

Havaintojen muodossa ei ole suurta vuosikohtaista vaihtelua. Pyöreä kohde (vaaleansininen) säilyy kaikissa vuosien 2018 - 2023 havainnoissa vallitsevana muotona. Noin kolmasosassa tapahtumia ei muotoa ole pystytty havaitsemaan (tummansininen). Vuonna 2023 on raportoitu eniten havaintoja lautasista (9 kappaletta, violetti väri). Vuosittaiset erot ovat siis äärimmäisen maltillisia, ja aineiston tilastollinen perusrakenne säilyy muuttumattomana.

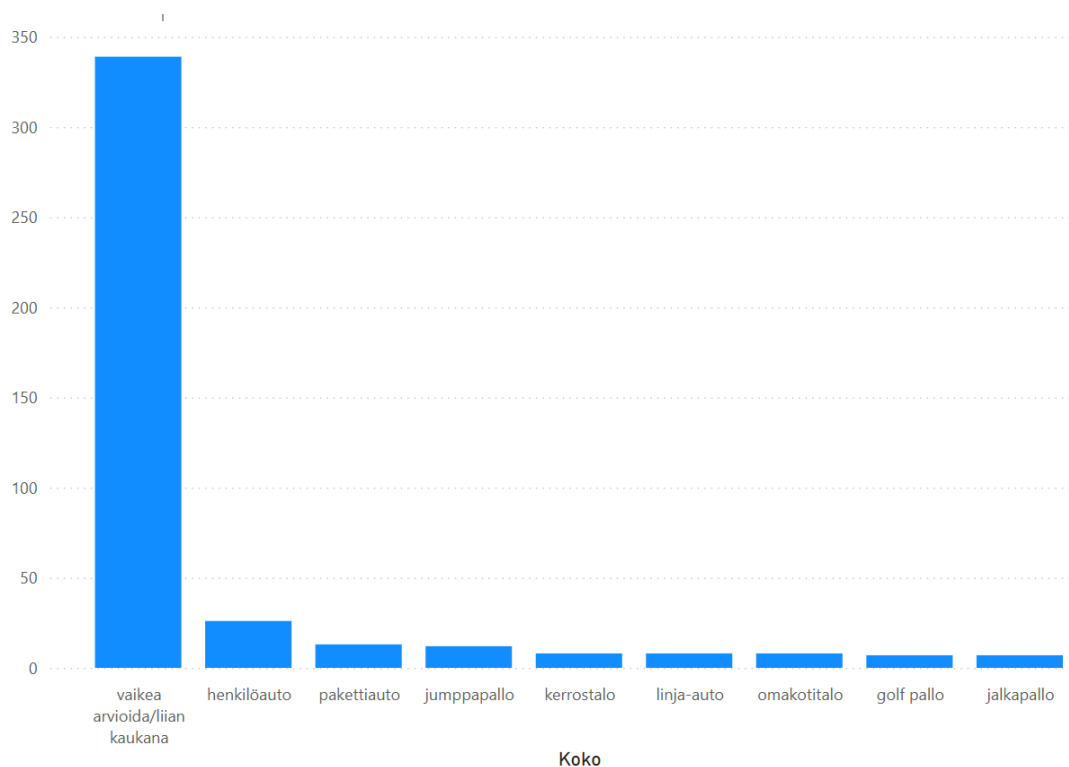
Valaisiko	Lukumäärä	Loistiko	Lukumäärä	Värytppi	Lukumäärä
ei	374	ei	132	monivarinen	66
kyllä	54	kyllä	296	yksivarinen	362
Total	428	Total	428	Total	428

Suurin osa (374) havainnoista ei valaissut ympäristöä. Sen sijaan melkein 70 prosenttia (296) havainnoista loisti. Pääosa havainnoista oli yksivärisiä ja noin 15 prosenttia (66) havainnoista oli monivärisiä. Monivärisyys on kiinnostava ominaisuus, sillä on kyseessä

yleensä on enemmän kuin vain muutaman värivalon välke. Näin ollen lentokoneen valot voidaan helposti poissulkea.

Päästikö ääntä	Lukumäärä	Pyörikö	Lukumäärä	Hohkasiko lämpöä	Lukumäärä
ei	404	ei	379	ei	414
kyllä	24	kyllä	49	kyllä	14
Total	428	Total	428	Total	428

Suurin osa kohteista oli myöskin äänettömiä. Tämä on tavallista ufo-ilmiöissä. Vain vähän yli 5 prosenttia (24) piti ääntä. Kuten mainitsin, yleensä vastaavia lentolaitteita kuvataan äänettöminä, mutta olen kuullut myös jonkinlaisesta sähköisestä huminasta. Näin ollen äänettömyys ei omasta mielestäni sulje mitään pois. Noin 11 prosenttia (49) havainnoista pyöri, mikä vastaa maailmalla kuvailtuja joitakin lentolaitteita. Pieni osa havainnoista (14) tuntui hohkaavan lämpöä.

Valtaosalle kohteista oli ilmoitusten mukaan vaikea tehdä havaintoa sen koosta. Yleensä onkin vaikea tietää, miten kaukana kohde on, kun ei vertailukohteita ole. Niiden, joiden kokoa on pystytty arvioimaan, kokovaihtelu jakautuu suhteellisen tasaisesti. Tosin vertailukohtana henkilöauto ja pakettiauto kokoluokkana ovat tavallisimpia. Myöskin todella pieniä kohteita kooltaan luokkaa golfpallo on havaittu. Todennäköisesti ja usein tällaiset pienet kohteet onkin havaittu todella läheltä.

hav_liike	Lukumäärä
ei	229
kyllä	199
Total	428

Noin 46 prosenttia (199) havaituista kohteista oli liikkeessä. Yli puolet havainnoista (229) näytti olevan paikallaan. Jos

havainto oli liikkeessä, liikettä on kuvattu tavallisesti poikkeavana, nopeana tempoiluna.

Pelottiko	Lukumäärä	Vaikutti psyykeen	Lukumäärä	Vaikutti eläimeen	Lukumäärä
ei	364	ei	392	ei	407
kyllä	64	kyllä	36	kyllä	21
Total	428	Total	428	Total	428

Havainnon kokijoista (64) noin 15 prosenttia tunsi pelkoa ja noin 8 prosenttia (36) koki tapahtuneen vaikuttaneen henkilön psyykeeseen. Lähes 6 prosenttia (21) raporteista kertoi tapahtumalla olleen vaikutusta mukana olleeseen eläimeen, joka oli tavallisimmin koira tai harvemmin kissa.

Tavallisesti jätetyistä raporteista ilmenee havainnon ominaisuuksista, että seuraavat seikat kertovat poikkeavasta toiminnasta: 1) muoto, 2) väri, 3) outo liike, 4) nopeus, 5) valojen erikoinen välke.

Tiivistyksenä voidaan havainnoista muodostaa kolme luokkaa:

- Ryhmä A: kaukaiset kohteet ja valoilmiöt - näitä on suurin osa havainnoista
- Ryhmä B: rakenteelliset havainnot ja outo liike - pieni osa havainnoista
- Ryhmä C: korkean anomalian tapaukset: nopeasti liikkuvat kohteet, useampi silminnäkijä ja tapaus hyvin tarkasti kuvattu - muutamia havaintoja

Havainnon ajankohta

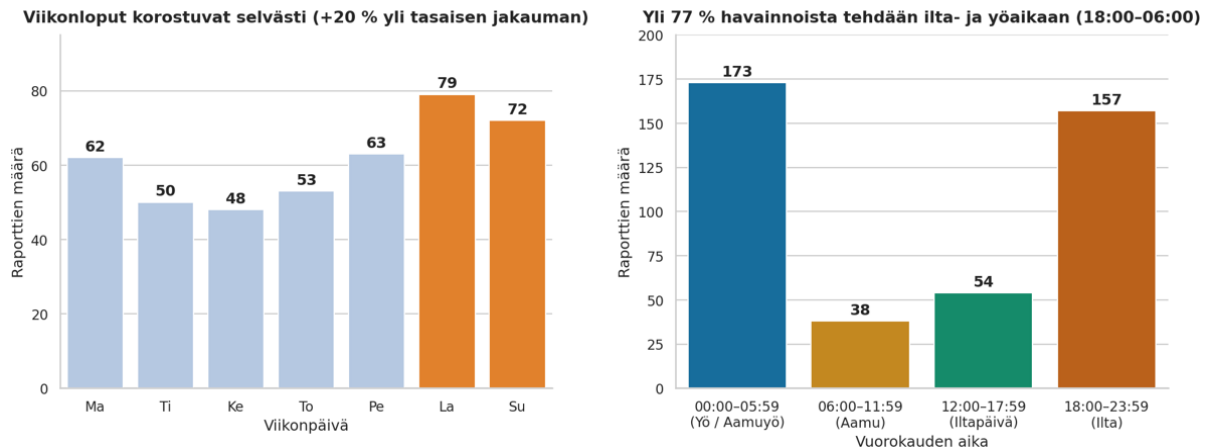
Vuorokaudenajat: Havainnot painottuvat vahvasti yöhön

Yli kolme neljäsosaa (75 prosenttia) havainnoista tehdään ilta- ja yöaikaan. Käyttökelpoinen kellonaika on tiedossa 422 tapauksesta, ja ne jakautuvat seuraavasti:

- Klo 00:00–05:59: 173 tapausta
- Klo 18:00–23:59: 157 tapausta
- Klo 12:00–17:59: 54 tapausta
- Klo 06:00–11:59: 38 tapausta

Yhteensä 77,3 % kaikista ilmoitetuista havainnoista tapahtui kello 18.00 ja kello 06.00 välisenä aikana. Kun aineisto jaetaan suoraan päivä- ja yöaikaan, suhde on erittäin selvä:

- Ilta/yö (klo 18:00–05:59): 330 tapausta
- Päivä/aamu (klo 06:00–17:59): 92 tapausta

Havaintoja raportoidaan siis ilta- ja yöaikaan noin 3,6 kertaa enemmän kuin päiväsaikaan. Ylivoimaisesti suosituin yksittäinen tunti havainnoille on klo 00:00 (94 raporttia). Muut vilkkaat tunnit sijoittuvat nekin yöhön:

- Klo 21:00: 37 raporttia
- Klo 23:00: 36 raporttia
- Klo 01:00: 35 raporttia

Viikonpäivät: viikonloput hallitsevat

Viikonpäivissä vapaa-aika ohjaa havaintoja: Havainnot jakautuvat arkipäiville melko tasaisesti (tiistain ja keskiviikon ollessa hiljaisimpia n. 50 tapauksella), mutta lauantai (79 tapausta) ja sunnuntai (72 tapausta) nousevat selvään piikkiin.

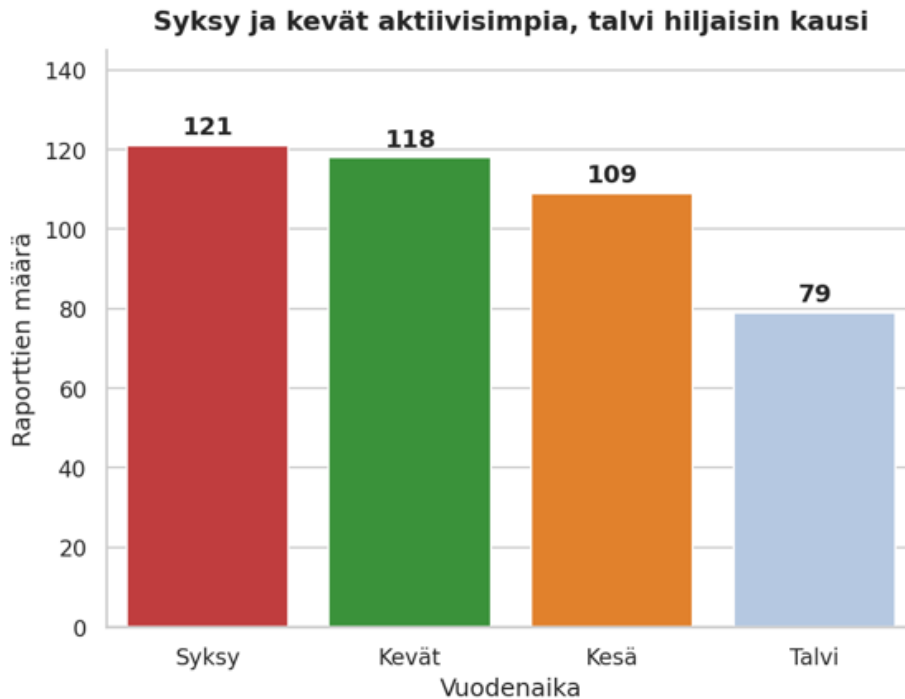
- Viikonloput ovat noin 20 % yliedustettuina verrattuna täysin tasaisen jakauman oletukseen. Tämä on vahva viite siitä, että raportointi liittyy ihmisten valvontamahdollisuuksiin (kuten myöhäiseen ulkoiluun, mökkeilyyn tai juhlintaan) pikemminkin kuin taivaalla tapahtuvien fyysisten ilmiöiden todelliseen vaihteluun.

Vuodenajat: Syksy ja kevät aktiivisimpia, talvi hiljaisin

Kun vuodenajat jaettiin analyysissä suoraan havaintopäivämäärien perusteella (joista päivämäärä oli tiedossa), jakaumaksi saatiin:

- Syksy: 121 tapausta (28,3 %)
- Kevät: 118 tapausta (27,6 %)
- Kesä: 109 tapausta (25,5 %)
- Talvi: 79 tapausta (18,5 %)

Omasta mielestäni on hieman yllättävää, että talvella vähiten havaintoja. Vai ovatko ihmiset vähemmän ulkona talvella? Pelkkä pimeys ei aineiston perusteella takaa havaintoja.

Yksittäisistä kuukausista vahvimiksi nousivat lokakuu (koko vuoden suurin huippu), huhtikuu ja elokuu. Heikoimmat kuukaudet ovat joului- ja tammikuu.

Mitä nämä ajankohdat kertovat ilmiöstä?

Nämä aikajakaumat paljastavat jotain hyvin tärkeää ilmiön luonteesta:

- Pimeyden ja ulkoilun kompromissi: Vaikka Suomen pimein aika on keskitalvella (marras–tammikuu), se on silti vuoden hiljaisinta aikaa raportoinnissa. Tämä osoittaa, ettei pelkkä pimeys luo raportteja.
- Havaitsejan mahdollisuudet (Observer opportunity): Raportointi saavuttaa huippunsa silloin, kun kolme tekijää yhdistyy: riittävä pimeys (jotta valot erottuvat), suotuista sää (verrattuna keskitalven pilvisyyteen) sekä se, että ihmiset ovat todellisuudessa ulkona (esimerkiksi mökkeilemässä, kalastamassa tai viettämässä iltaa)

Tyypillinen suomalainen UFO-havainto syntyy kirkkaana, kuivana viikonloppuyönä keväällä tai syksyllä, jolloin ihmiset ovat ulkona (esimerkiksi tupakalla tai koiraa ulkoiluttamassa) ja epätavalliset valonlähteet erottuvat helpoiten pimeää taivasta vasten.

Maantieteellinen ympäristö (Sijaintityyppi)

Toisin kuin usein kuvitellaan, suomalaiset UFO-havainnot eivät ole pääasiassa "erämaiden ilmiö", vaan ne keskittyvät asutuille alueille:

- Kaupunki/taajama: 204 tapausta
- Maaseutu/metsä/järvialue: 118 tapausta

- Kylätaajama: 61 tapausta
- Meri/rannikko: 2 tapausta
- *lopussa ilmoituksissa ympäristö ei käy selväksi*

Yli puolet havainnoista tehdään asutussa ympäristössä. Tämä heijastaa ennen kaikkea raportointiharhaa: ihmiset tekevät havaintoja sieltä, missä he itsekin oleskelevat.

Ulko- vs. sisätilat

- Ulkoilmassa tehtiin 78,5 % havainnoista (335 tapausta).
- Sisätiloista(Inside) käsin tehtiin 92 havaintoa.

Tämä osoittaa, että tyypillinen havaintotilanne alkaa suunnittelemattomasti silloin, kun ihminen on ulkona ja päättää katsoa taivaalle.

Sääolosuhteet: Tilaston voimakkain signaali

Sääolosuhteet ohjaavat havaintomääriä erittäin voimakkaasti.

hav_pilvisyys	Lukumäärä
kirkas	289
pilvista	38
puolipilvista	101
Total	428

Ilmoituksia tehdään lähes yksinomaan silloin, kun taivas on esteetön ja näkyvyys on hyvä:

- Selkeä taivas: 68 % tapauksista
- Puolipilvinen: 24 %
- Pilvinen: Vain 9 %

Kuiva sää: Peräti 95 % kaikista raporteista tehdään sateettomalla säällä.

Vaikka havainnot painottuvat asukasmäärien vuoksi kaupunkeihin, asukasluvuun suhteutettuna aktiivisimmat alueet (kuten Pohjois-Karjala ja Satakunta) ovat ympäristöjä, joissa on vähäinen valosaaste (erittäin pimeä taivas), laajat järvi- ja metsäalueet sekä esteettömät horisontit. Nämä olosuhteet tekevät heikkojenkin taivaankappaleiden, satelliittien tai ilmakehän ilmiöiden havaitsemisesta huomattavasti helpompaa.

Yhteenvedona tyypillinen havaintoympäristö on selkeä, kuiva ja pimeä yö ulkoilmassa, usein asutuksen läheisyydessä tai sellaisessa ympäristössä, jossa laaja näkyvyys ja pimeä taivas helpottavat taivaalle tähyämistä.

Havaintojen keston tilastollinen jakauma

Aineistossa havaintojen kesto jakautuu sekuntien, minuuttien ja tuntien välillä seuraavasti (kun kesto on ilmoitettu):

- Sekunnit (yhteensä 197 tapausta):
 - 0–5 sekuntia: 74 tapausta
 - 5–15 sekuntia: 42 tapausta
 - 15–30 sekuntia: 39 tapausta
 - 30–60 sekuntia: 44 tapausta
- Minuutit (yhteensä 178 tapausta):

- 1–5 minuuttia: 90 tapausta
- 5–15 minuuttia: 42 tapausta
- 15–30 minuuttia: 29 tapausta
- 30–60 minuuttia: 17 tapausta
- 60–120 minuuttia: 8 tapausta
- Tunnit (yhteensä 4 tapausta):
 - 2–24 tuntia: 4 tapausta
- Tuntematon kesto: 38–43 tapausta .

Yhteensä noin 88 % havainnoista, joiden kesto on tiedossa, kestää vain sekunteja tai minuutteja. Pitkäkestoiset, tuntikausia kestävät havainnot ovat äärimmäisen harvinaisia.

Mitä kesto kertoo havainnoista?

Kestotiedot antavat analyttisesti useita tärkeitä johtolankoja itse ilmiön ja raportointijärjestelmän luonteesta:

1. Havainnointimahdollisuus (Observation opportunity): Kesto on suoraan kytköksissä havaintajan mahdollisuuksiin tarkastella kohdetta. Koska valtaosa (78,5 %) havainnoista tehdään ulkoilmassa ja ne alkavat täysin suunnittelemattomasti, lyhyt kesto kertoo nopeasti ohimenevistä tilanteista, joissa ihminen sattumalta huomaa jotain epätavallista taivaalla ja katsoo sitä lyhyen hetken.
2. Yhteys kaukasiin valoihin (Ryhmä A): Lyhyt kesto sopii erinomaisesti niin sanottuun "Ryhmä A" -havaintomalliin, joka hallitsee suomalaista aineistoa. Tämä ryhmä koostuu tyypillisesti yöllisestä, hiljaisesta ja pyöreästä valonlähteestä, jota havaitsee vain yksi ihminen sekuntien tai minuuttien ajan. Monet näistä lyhytkestoisista valoista voivat selittyä ohimenevillä satelliiteilla, meteoreilla, tähdenlennoilla tai lentokoneilla.
3. Tunnistamisen vaikeus: Kun havainto kestää vain sekunteja, kohteen luotettava tunnistaminen on todella vaikeaa – erityisesti kun kohde on kaukana ja silminnäkijöitä on yleensä vain yksi. Tämä selittää myös sen, miksi noin 69 % aineiston tapauksista kuvailee kohdetta vain pyöreäksi tai ei kykene erottamaan sen muotoa.
4. Aitojen kohteiden seulominen (Ryhmä C): Matemaattisessa ja tieteellisessä analyysissä kesto on yksi tärkeimmistä muuttujista, kun rakennetaan "UAP-anomalia- ja todistematriisia". Jos havainto on pitkäkestoinen ja siihen yhdistyy muita luotettavuustekijöitä – kuten useita itsenäisiä todistajia sekä kuva- tai videomateriaalia – tapauksen anomalia-arvo nousee huomattavasti (Ryhmä C). Pitkä kesto antaa havaintajalle aikaa analysoida kohteen liikeratoja, mahdollisia ääniä ja fyysisiä vaikutuksia, mikä vähentää inhimillisen virhetulkinnan riskiä.

Todistajien määrä: Havainnot ovat yksityisiä, eivät massatapahtumia

Todistajien jakautuminen on yksi aineiston selkeimmistä ja vahvimista piirteistä:

- Yhden todistajan havainnot: Peräti 69,3 % kaikista tapauksista (296 ilmoitusta) on tehty yksin. Jos jätetään pois 18 tapausta, joissa todistajamäärää ei ole kirjattu, noin kolme neljäsosaa (75 prosenttia) kaikista tavallisista todistajakertomuksista on yhden henkilön havaintoja.
- Useamman todistajan havainnot:
 - 2 todistajaa: 93 tapausta (n. 22 %).
 - 3 todistajaa: 17 tapausta (n. 4 %).
 - 4 todistajaa: 3 tapausta.
- Ei massahavaintoja: Aineistossa ei ole yhtäkään tapausta, jossa olisi ollut yli 4 todistajaa. Keskimääräinen todistajamäärä havaintoa kohden on vain 1,27 todistajaa.

Johtopäätös: Suomalaiset UFO-kokemukset ovat luonteeltaan vahvasti henkilökohtaisia, eivät koko yhteisön jakamia massatapahtumia. Tutkimuksellisesti tämä on haaste, sillä yhden todistajan tekemää kaukaista valohavaintoa on äärimmäisen vaikea tulkita tai todentaa luotettavasti.

Tallennettu materiaali: Kuvia on runsaasti, mutta fyysinen todisteaineisto puuttuu

- Kuvat ja videot: Aineistossa on yllättävän suuri määrä visuaalista materiaalia. Valokuva on otettu 30,7 % tapauksista (131 tapausta) ja video 7,0 % tapauksista (30 tapausta).
- Vaikka kuva- tai videomateriaalia on ilmoitettu olevan, suurin osa materiaalista on ollut huonolaatuista ja kaukaa kuvattua. Todella selkeät kuvat ovat valitettavasti harvinaisia.
- Ei riippumattomia todisteita: Aineistosta puuttuu lähes täysin riippumaton tieteellinen todistusaineisto, kuten tutkahavainnot, laitemittaukset tai toistettavat fyysikaaliset mittaukset. Maaperäjälkiä mainitaan 28 tapauksessa (6 %) ja muita fyysisiä merkkejä 6 tapauksessa (1 %), mutta kaiken kaikkiaan aineisto on lähes puhtaasti havaintoihin perustuva.

Yhteenveto

Tilastojen perusteella tyypillisin suomalainen UAP-havainto (niin sanottu aineiston tilastollinen "DNA") kuvailee yksittäisen ihmisen ulkoilmassa tekemää lyhyttä, yöllistä ja äänetöntä havaintoa kaukaisesta valonlähteestä.

Tämän tavallisimman havainnon keskeiset parametrit ovat:

- *Havaintaja: Havainnon tekee yksi henkilö (69,3 % tapauksista). Suuret massahavainnot puuttuvat aineistosta kokonaan.*

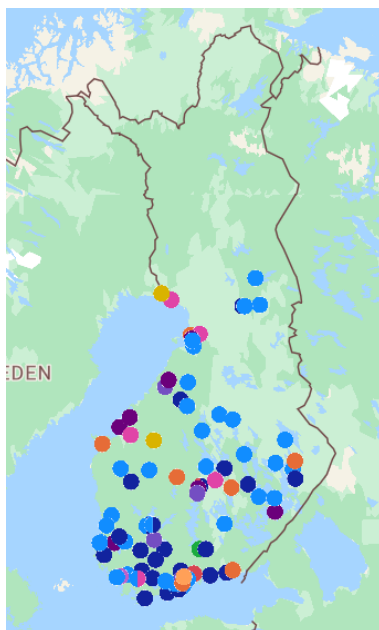
- *Havaintoympäristö: Havainto alkaa suunnittelemattomasti ulkoilmassa (78,5 %) ja tapahtuu useimmiten asutetulla alueella tai taajamassa (204 tapausta) pikemminkin kuin kaukaisessa erämaassa.*
- *Sääolosuhteet: Sää on poikkeuksellisen vahvasti selkeä (68 %) ja kuiva (95 %). Havainnot tehdään vain silloin, kun taivas on hyvin näkyvissä.*
- *Ajankohta: Havainto sijoittuu iltaan tai yöhön (77,3 % klo 18:00–06:00 välillä), erityisesti viikonloppuihin (la–su) sekä syksyyn tai kevääseen. Suosituin yksittäinen havaintotunti on klo 00:00.*
- *Kohteen ominaisuudet: Kyseessä on loistava (69 %), yksivärinen (84,5 %) ja täysin äänetön (94,4 %) valonlähde, joka on muodoltaan pyöreä tai liian kaukana määritettäväksi (yhteensä 69 % tapauksista).*
- *Kesto: Havainto on hyvin lyhytaikainen ja kestää vain sekunteja tai minuutteja (noin 88 % tunnetuista tapauksista).*
- *Todisteet: Fyysisiä todisteita tai vaikutuksia ei käytännössä ole. Valokuva on saatu otettua noin 30,7 % tapauksista ja video vain 7,0 % tapauksista*

Luotettavat havaintoraportit

Jotta pääsin hieman syvemmälle havaintoraporttien luotettaviin tapauksiin, analysoin vielä syvemmin tehdyistä havaintoraportoista ne tapaukset, joissa

- 1) ilmoittaja oli saatu haastatteluun
- 2) ilmiö on jäänyt haastattelusta huolimatta selvittämättömäksi

Syynä haastatteluun puuttumiseen voi olla, että kun aineisto on luovutettu minulle, 2023 tapauksia oli vielä Suomen Ufotutkijoilla analysoimatta.

Maakunta	Havaintojen lukumäärä
Uusimaa	23
Pohjois-Pohjanmaa	15
Keski-Suomi	10
Satakunta	10
Pirkanmaa	7
Varsinais-Suomi	7
Pohjois-Savo	6
Etelä-Pohjanmaa	5
Etelä-Savo	5
Pohjois-Karjala	5
Kanta-Häme	3
Lappi	3
Pohjanmaa	3
Kymenlaakso	2
Päijät-Häme	2
ei tiedossa	1
Total	107

Tällöin ilmoituksia jää vain 107 kappaletta.

Maakunta	Havaintoja	Väkiluku	havaintomääräsuhde
Satakunta	10	211261	4.73
Etelä-Savo	5	129376	3.86
Keski-Suomi	10	274112	3.65
Pohjois-Pohjanmaa	15	418331	3.59
Pohjois-Karjala	5	162091	3.08
Etelä-Pohjanmaa	5	189929	2.63
Pohjois-Savo	6	248815	2.41
Kanta-Häme	3	169455	1.77
Lappi	3	176151	1.70
Pohjanmaa	3	178749	1.68
Varsinais-Suomi	7	494819	1.41
Uusimaa	23	1782300	1.29
Pirkanmaa	7	545406	1.28
Kymenlaakso	2	157442	1.27
Päijät-Häme	2	204635	0.98
ei tiedossa	1		
Total	107		

Kunta/kaupunki	Havaintoja	Väkiluku	havaintomääräsuhde
Pomarkku	2	1931	10.36
Merijärvi	1	1059	9.44
Enonkoski	1	1288	7.76
Multia	1	1393	7.18
Rautalampi	2	2935	6.81
Humppila	1	2094	4.78
Alavieska	1	2410	4.15
Pudasjärvi	3	7304	4.11
Vimpeli	1	2607	3.84
Posio	1	2878	3.47

Luotettavien tapahtumien osalta, Satakunta ja Etelä-Savo nousevat ykköseksi. Luotettavia tapauksia on sen verran vähän, että vain muutamalla havainnolla vähäväkinen kunta pääsee tilastossa korkealle.

Kymmenessä tapauksessa luotettavista havainnoista on nähty useampi kuin yksi lentävä esine samaan aikaan. Kahdessa luotettavassa tapauksessa on nähty laskeutunut alus ja humanoidi tai muita olentoja näköetäisyydellä.

Luotettavuustekijöiden yhteisvaikutus: "Oikeiden helmien" seulominen

Aineiston analyysissä paljastuu mielenkiintoinen ristiriita: vaikka aineisto suodatettaisiin vain korkeimman tutkijaluokituksen (luotettavuus 8–9) tapauksiin, tilastollinen kokonaiskuva ei juuri muutu. Useimmat korkeankin luotettavuuden havainnot ovat yhä yöllisiä palloja tai valoja selkeässä säässä ilman fyysisiä todisteita.

Luotettavuustekijöiden todellinen arvo piileekin siinä, että niiden yhteisvaikutuksella voidaan erottaa korkean anomalian tapaukset (Group C) tavallisista valohavainnoista (Group A). Kun rakennetaan tiukka suodatin, jossa yhdistyvät:

1. Korkea luokitus (Credibility 8–9)
2. Useampi todistaja (3–4 henkilöä)
3. Valokuva- tai videomateriaali
4. Ei ilmeistä luonnollista tai tavanomaista selitystä

Tämä yhdistelmä karsii 428 tapauksen massan vain noin 10–20 kaikkein vahvimpana pidettyyn tapaukseen, jotka ovat tieteellisen jatkotutkimuksen arvoisia.

Kolme parasta tapausta:

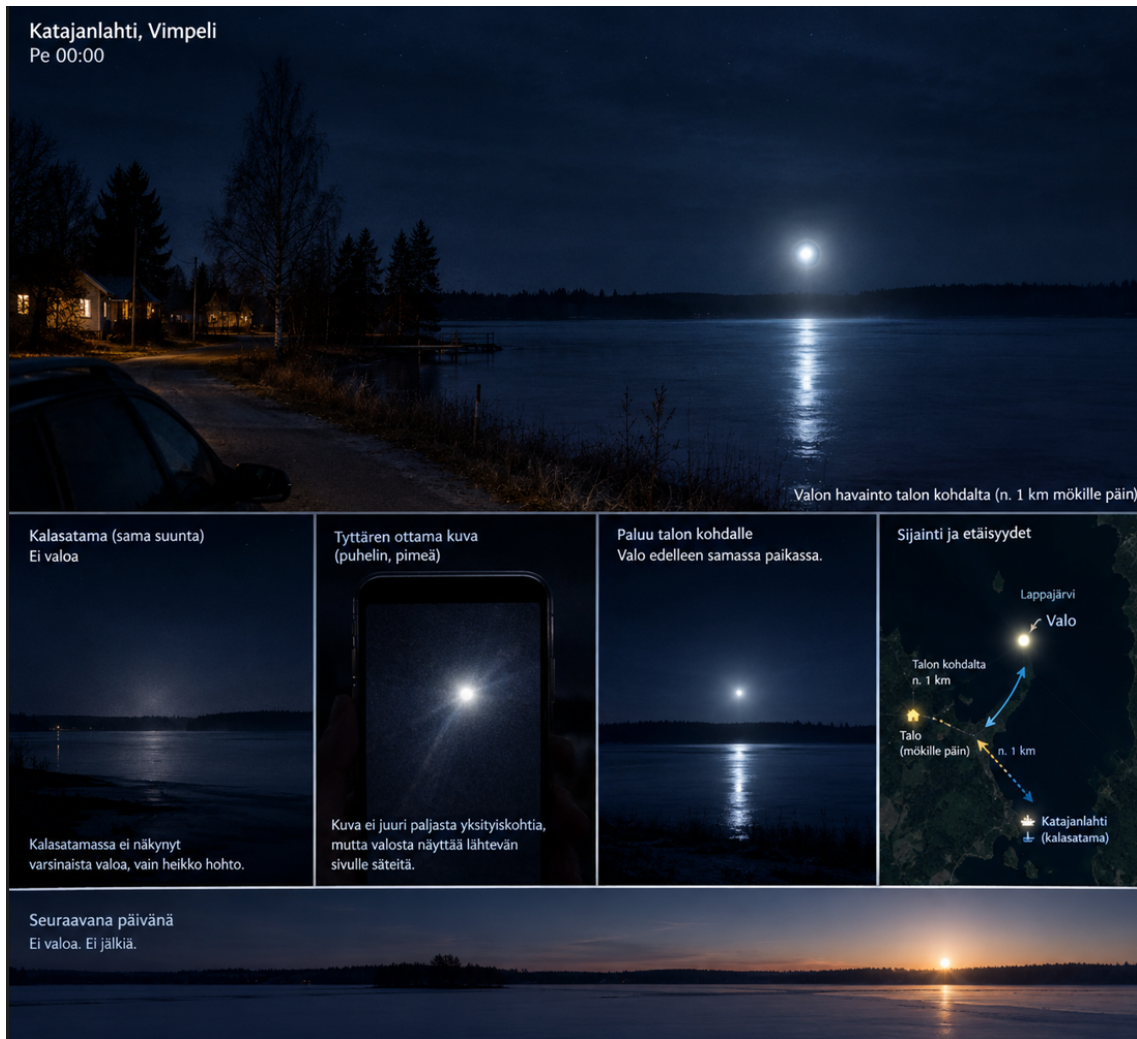
- tapaus 2232 (Vimpeli, joulukuu 2022): Luotettavuusluokka 9, 4 todistajaa, valokuva. Kohde kuvailtiin harvinaiseksi kuutioksi/suorakulmioksi, ja vastaava muoto havaittiin alueella myöhemmin uudestaan.
- tapaus 1833 (Espoo, toukokuu 2018): Luotettavuusluokka 9, 3 todistajaa, valokuva. Kohde kuvailtiin rakenteelliseksi valopalloksi pelkän kaukaisen pisteen sijaan.
- tapaus 1962 (Pomarkku, toukokuu 2020): Luotettavuusluokka 9, video, joka mahdollistaa objektiivisen kuva-kuvalta-analyysin.

Tapaus 2232

Aika: 31.12.2022

Paikka: Vimpeli, Katajanlahti, Etelä-Pohjanmaa

Usean henkilön yhtäaikainen havainto kirkkaasta, pyöreästä ja paikallaan pysyvästä valosta Lappajärven yllä pimeässä. Kohde havaittiin useasta ajoneuvon sijainnista, mutta sitä ei nähty odotetusti kalasatamasta. Kohteesta ei kuulunut ääntä eikä seuraavana päivänä havaittu ilmeistä fyysistä selitystä. Kohteesta otettiin kaksi valokuvaa.

- Ajankohta: 31.12.2022. Perjantai-ilta. Oli pilkkopimeää.
- Paikka: Vimpeli, Lappajärven rannalla. Havainto tehtiin Pokelantieltä järvelle avautuvasta näkymästä.
- Havaintajat: Isä ja hänen kolme lastaan (synt. 2007, 2014 ja 2016). Kaikki näkivät kohteen.
- Kohde: Kirkas, täysin pyöreä valo, joka näkyi vedenpinnan yläpuolella.
- Liike: Valo ei liikkunut, vaan pysyi samassa paikassa koko havaintojakson ajan.
- Ääni: Kohteesta ei kuulunut ääntä.
- Varmistus: Perhe ajoi mökille, kääntyi takaisin ja näki valon edelleen samassa paikassa. He ajoivat myös Katajanlahden kalasatamaan, mutta siellä itse kirkasta valoa ei näkynyt.
- Etäisyyteen liittyvä havainto: Kuvaajan mielestä valon olisi pitänyt näkyä myös kalasatamasta, jos se olisi ollut tavallinen järvellä oleva valonlähde.
- Valokuvat: 2007 syntynyt tytär otti kaksi kännykkäkuvaa. Kuvissa näkyi valo ja mahdollisia sivuttaisia säteitä, joita ei havaittu paljain silmin.
- Seuraava päivä: Valoa ei enää nähty päivänvalossa. Myöskään järvellä ei havaittu paikkaa tai kohdetta, joka olisi selittänyt valon.
- Jääolosuhteet: Järven jää ei kuvaajan arvion mukaan kestänyt tuolloin autoa tai moottorikelkkaa, eikä ole varmuutta, olisiko se kestänyt ihmistä.

Tutkijan lausunto:

Ufotutkijan mukaan vastaavanlaisia kirkkaita järven yllä havaittuja valoja on raportoitu sekä Suomessa että muualla maailmassa. Tapauksessa erityisen kiinnostavaa oli se, että kohde ei näkynyt kaikista havaintopaikoista, vaikka sen olisi oletettu näkyvän. Havaintoa voitiin tarkastella eri suunnista noin 15 minuutin ajan, mikä mahdollisti tavallista tarkemmat havainnot myös kohteen koosta ja sijainnista, vaikka niiden määrittäminen jäi epävarmaksi.

Tavallisia luonnollisia tai teknisiä selityksiä, kuten droneja, lentokoneita tai astronomisia ilmiöitä, tutkija ei pidä havaintoon sopivina. Myös järven vaikeat jääolosuhteet tekevät paikalla liikkumisen epätodennäköiseksi. Tutkijan mukaan tapaukselle ei löytynyt pätevää selitystä, ja henkilökohtainen keskustelu havaitsijan kanssa vahvisti käsitystä siitä, että kyseessä oli hänelle poikkeuksellinen ilmiö tutussa ympäristössä.

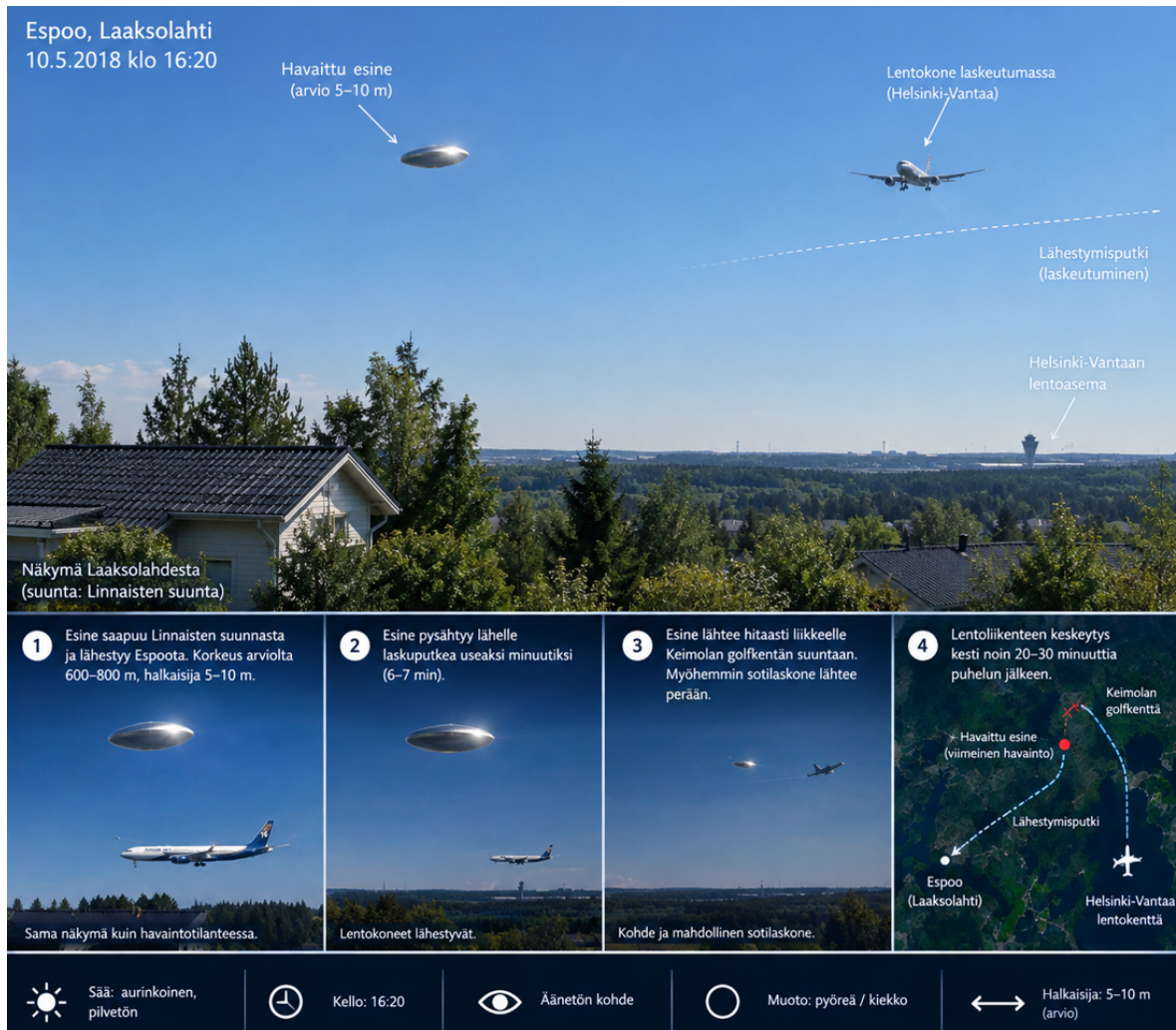
Tapaus 1833

Aika:10.5.2018

Paikka:Espoo, Laaksolahti, Uusimaa

Kahden henkilön havainto 10.5.2018 Espoossa aurinkoisena ja pilvettömänä iltapäivänä. He näkivät pyöreän, hopeanvärisen ja äänettömän objektin, jonka kooksi arvioitiin 5–10 metriä ja korkeudeksi 600–800 metriä. Kohde liikkui hitaasti ja pysähtyi noin 6–7 minuutiksi Helsinki-Vantaan lentoliikenteen laskeutumisreitillä läheisyyteen.

Havaitsija otti yhteyttä lennonjohtoon, jonka edustaja kertomuksen mukaan vahvisti nähneensä kohteen. Kohde jatkoi tämän jälkeen Keimolan suuntaan, ja havaitsijat näkivät oletettavasti sotilaskoneen lähtevän sen perään. Myöhemmin Helsinki-Vantaan alueella kerrottiin havaituista droneista, mutta havaitsijan mukaan kohde ei vastannut dronea. Kohteesta saatiin myös valokuva.

Havaitsijat: Kaksi henkilöä, aviopari.

Olosuhteet: Aurinkoinen ja pilvetön päivä.

Kohde: Pyöreä, hopeanvärinen/kiiltävä ja äänetön objekti, jossa ei havaittu valoja.

Arvioitu koko: noin 5–10 metriä.

Arvioitu korkeus: noin 600–800 metriä.

Liike: Kohde liikkui hitaasti, pysähtyi noin 6–7 minuutiksi Helsinki-Vantaan lentoliikenteen reitin läheisyydessä ja jatkoi sen jälkeen Keimolan suuntaan.

Lennonjohto: Havaitsija soitti Helsinki-Vantaan lennonjohtoon. Hänen kertomansa mukaan lennonjohdon edustaja vahvasti nähneensä kohteen.

Lentoliikenne: Havaitsijoiden mukaan lentoasemalla keskeytettiin sekä laskevia että nousevia lentoja noin 20–30 minuutiksi.

Sotilaskone: Havaitsijat näkivät oletettavasti sotilaskoneen lähtevän kohteen perään.

Dokumentointi: Kohteesta saatiin valokuva.

Myöhempi tieto: Kaksi päivää myöhemmin uutisoitiin Helsinki-Vantaan alueella havaituista droneista, mutta havaitsijan mukaan havaittu kohde ei ollut drone.

Tutkijan lausunto:

Ufotutkijan mukaan havaitsija vaikuttaa puhelinkeskustelun perusteella vilpittömältä ja luotettavalta, ja havaitsijoita oli useita. Tapausta pidetään erittäin harvinaisena, sillä havainto johti lennonjohtoon tehdyn ilmoituksen jälkeen lentotoiminnan keskeytymiseen ja kohteen

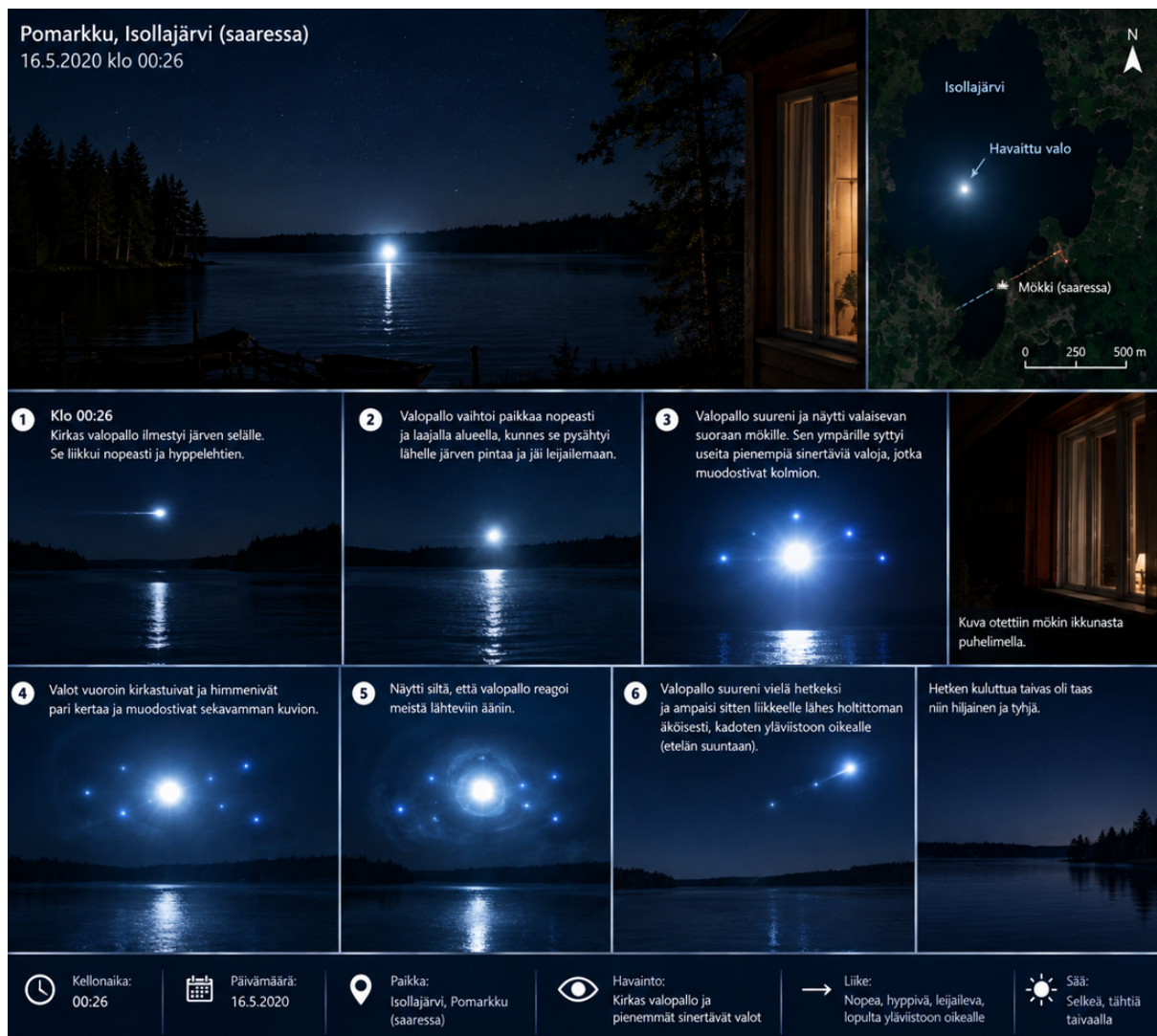
perään lähetettiin tutkijan mukaan kaksi Hornet-hävittäjää. Myöhemmin kohde päätyi lehtiutisiin dronehavaintona, vaikka havaitsijan mukaan kyseessä ei ollut drooni ja kohteen ääriiviivat näkyivät selvästi. Tutkijan arvion mukaan kohde saattoi olla ilmoitettua 5–10 metriä suurempi. Havainnon kohde jäi kuitenkin tunnistamatta.

Tapaus 1962

Aika:16.5.2020

Paikka: Pomarkku, Isojärvi, Satakunta

Kyseessä oli 16.5.2020 Pomarkun Isojärvellä tehty yöaikainen havainto kirkkaasta valopallosta. Kohde liikkui nopeasti ja epäsäännöllisesti järven yllä, pysähtyi sitten leijumaan lähes paikalleen ja suureni hetkeksi mökkiä kohti. Sen ympärille ilmestyi useita sinertäviä valoja, jotka muodostivat erilaisia kuvioita. Havaintosijasta vaikutti siltä, että kohde reagoi mökiltä kuuluviin ääniin. Lopulta valopallo suureni ja kiihdytti nopeasti yläviistoon etelän suuntaan kadoten näkyvistä. Havaintosija kuvasi kohdetta kännykällä.

Ajankohta: Yöllä klo 00.26.

Paikka: Pomarkku, Isojärvi, saari.

Havaitsija: Yksi henkilö, muun perheen nukkuessa.

Olosuhteet: Pimeä yö, havainto järven selällä.

Kohde: Kirkas valopallo, joka liikkui nopeasti ja epäsäännöllisesti.

Liike: Kohde vaihtoi nopeasti paikkaa laajalla alueella, pysähtyi lähes kokonaan ja jäi leijumaan järven pinnan ylle.

Valon käyttäytyminen: Kohde suureni ja vaikutti valaisevan mökkiä kohti ikkunaa.

Lisävalot: Kohteen ympärille ilmestyi useita pienempiä sinertäviä valoja, jotka muodostivat ensin kolmion ja myöhemmin muuttuvia kuvioita.

Reagointi: Havaitsijalle vaikutti siltä, että valopallo reagoi mökiltä kuuluviin ääniin.

Lopetus: Kohde suureni vielä hetkeksi, minkä jälkeen se lähti nopeasti yläviistoon oikealle etelän suuntaan ja katosi.

Dokumentointi: Havaitsija kuvasi kohdetta kännykällä.

Tutkijan lausunto:

Ufotutkijan mukaan havaitsija kertoi ensin noin klo 23.30 matalalla liikkuneesta valosta, joka poikkesi selvästi tavallisesta veneen valosta. Varsinainen havainto tapahtui klo 00.26, jolloin nopeasti liikkuva valopallo kuvattiin noin 1 minuutin 19 sekunnin videolle. Tutkijan mukaan videolla kohde liikkui ensin siksakmaisesti, lähestyi ja suureni, minkä jälkeen sen ympärille ilmestyi 5–7 vilkkuvaa sinertävää valoa. Valot muodostivat pysäytyskuvissa vaikuttavan järjestäytyneen kuvion. Lopuksi kohde teki sivuttaisliikkeitä ja katosi erittäin nopeasti yläviistoon.

Lisäksi muutama mielenkiintoinen tapaus

Tapaus 2353

Aika: 27.2.2023

Paikka: Hankasalmi, Ristimäki, Keski-Suomi

Havaitsija kertoo nähneensä Hankasalmella kotinsa läheisyydessä ensin useita taivaalla välkkyviä valoja. Pian talon päätyyn ilmestyi pienehkö, lautaselta vaikuttanut valoton kohde. Sisälle mentyään hän kertoo nähneensä ikkunasta kaksi avaruusolennoiksi kuvaamaansa hahmoa, joiden päät olivat läpikuultavat ja joilla oli kolme varvasta. Havaitsija tervehti hahmoja kädellään eikä kokenut tilanteessa pelkoa. Seuraavana aamuna hän kertoi tutkineensa niiden jättämiä jälkiä. Hänen mukaansa hänellä on ollut aiemminkin samankaltaisia kokemuksia, mutta tämä oli ensimmäinen kerta, kun hän kertoi nähneensä avaruusolennon.

Ajankohta: Yöllä klo 00:30

Paikka: Hankasalmi, metsän keskellä sijaitseva asuinpaikka.

Alkuhavainto: Taivaalla näkyi useita erilaisia välkkyviä valoja.

Kohde: Talon läheisyyteen ilmestyi pienehkö, lautaselta vaikuttanut objekti, jossa ei ollut valoja.

Havaittaja: Kertoo nähneensä talon päätyikkunasta kaksi avaruusolennoksi kuvaamaansa hahmoa.

Hahmojen kuvaus: Hahmojen päät olivat kertomuksen mukaan läpikuultavat, ja niillä oli kolme varvasta.

Vuorovaikutus: Havaittaja kertoo nostaneensa kätensä ja tervehtineensä hahmoja. Hän ei kokenut tilanteessa pelkoa.

Jäljet: Havaittaja kertoo tutkineensa seuraavana aamuna hahmojen jättämiä jälkiä.

Aiemmat kokemukset: Havaittajan mukaan hänellä on ollut useita samankaltaisia kokemuksia, mutta tämä oli ensimmäinen kerta, kun hän kertoo nähneensä alienin.

Tutkijan kommentti:

Puhelinhaastattelussa käy ilmi, että havaittaja asuu ei taajamassa metsän keskellä.

Helmikuun lopulla puolen yön aikoihin hän huomasi taivaalla kellertäviä, värähteleviä valoja.

Siitä hän ei ole varma, oliko niitä useampi, vai oliko se vain yksi, joka syttyi ja sammui. Mies meni ulos katsoakseen tarkemmin mistä on kyse.

Samassa hän näki talonsa lähellä noin 10-15 etäisyydellä ja 7 metrin korkeudella paikallaan leijuvan aluksen. Se oli halkaisijaltaan kolmisen metriä ja näytti tummalta, lähes mustalta yötaivasta vasten. Siitä ei loistanut minkäänlaista valoa, oli äänetön, pyöreä ja oletettavasti lautasmallinen. Objekti oli viistosti kallellaan, pohja ilmoittajaan päin, jossa hän havaitsi pienen eräänlaisen syvennyksen. Havaitsija myöntää, että jännitysmomentti kasvoi liian suureksi, joten hän katsoi parhaaksi siirtyä takaisin sisätiloihin. Tovin päästä ulos vilkaistuaan, hän näki kaksi outoa olentoa noin metrin päässä ikkunastaan kulkemassa peräkkäin ohi. Olennot olivat noin 120 cm pitkiä ja kasvojen piirteitä ei näkynyt, ainoastaan sivuprofiili. Päätsuhteellisen suuret ja hohtivat sähkönsinisinä, jonka lisäksi ne olivat läpikuultavat taustan erottuessa. Havaitsija kertoo kuitenkin säikähtäneensä kulkijoita ja poistuneen toiseen huoneeseen.

Aamulla hän kävi tutkimassa ikkunan vierustaa, josta löysi lumesta kaksi hentoa jälkeä. Ne olivat 15 cm:n pituisia kolmiulokkeisia, hän kuvailee painautumia siten, aivan kuin peukalo, etu- ja keskisormi olisi painettu maata vasten. Havaitsija pysyi haastattelun ajan sääntillisesti tarinassaan, yksityiskohdista kertoi mitä muisti, kysyttäessä ei ollut nauttinut alkoholia, eikä ollut lääkitystä havaintoa tehdessään. Myönsi sillä hetkellä olleen järkyttynyt kaikesta näkemästään, lievästi paniikinomainen olotila. Tutkija toteaa havaitsijan nähneen tai ainakin uskovan nähneensä tämän kaiken kertomansa liioittelematta mitään.

Tapaus 2041

Aika: 6.11.2020

Paikka: Laaksolahti, Espoo, Uusimaa

Havaitsija kertoo olleensa yöllä kotona selaamassa internetiä, kun kirkas valokuu heijastui seinälle. Ikkunasta hän näki koillisen suunnalla erittäin kirkkaan, välkkyvän keltaisen kohteen ja alkoi tarkkailla sitä kiikareilla. Pian taivaalle ilmestyi hänen mukaansa samanaikaisesti 6–9 muuta kirkasta kohdetta. Talon ulkokamera aktivoitui, ja katolle huonettaan vastapäätä hän kertoo havainneensa harmaanmustan, ohuen, kaksikerroksisen kiekon. Kiekossa ei ollut näkyviä ikkunoita tai ovia, eikä sen pinta vaikuttanut heijastavan valoa.

Kiikareilla taivaalla olevissa kohteissa näkyi hänen mukaansa voimakenttä ja värikästä välkettä sekä soikeita muotoja. Hän yritti kuvata katolla ollutta kiekkoa, mutta puhelimen näytöllä näkyi vain pieni vihertävän kellertävä hahmo. Havaitsijan mukaan hahmo kääntyi kameraa kohti ja sillä oli suuret mustat silmät, pieni suu sekä soikea, ihmisen päätä suurempi pää. Kuvaamisen hän lopetti, koska pelkäsi valokohteiden katoavan.

Myöhemmin taivaalla olevat kohteet olivat edelleen näkyvissä, mutta katolla ollut kiekko oli kadonnut ja sen paikalla näkyi vain harmahtava varjo. Yksi valokohteista liikkui sivusuunnassa ja katosi puun taakse, kun taas muut pysyivät pääosin paikallaan. Havaitsija tarkkaili kohteita vielä ennen nukkumaanmenoa. Aamulla sekä taivaalla näkyneet valot että katolla ollut kiekko olivat poissa, eikä ulkokameran tallenteissa ollut hänen mukaansa mitään tapahtumaan liittyvää.

Ajankohta: Yöllä, noin klo 01.30.

Paikka: Havaittajan koti.

Ensihavainto: Kirkas valokuuva heijastui seinälle.

Taivaalla: Erittäin kirkas välkkyvä keltainen kohde sekä myöhemmin 6–9 muuta kirkasta kohdetta.

Kohteiden liike: Suurin osa vaikutti leijuvan paikallaan. Ainakin yksi liikkui sivusuunnassa ja katosi puun taakse.

Kiekko: Katolla havaittu harmaanmusta, ohut ja kaksikerroksinen, noin 70 cm pitkä kiekkomaiseksi kuvattu kohde.

Kiekon pinta: Havaittajan mukaan siinä ei näkynyt ikkunoita tai ovia eikä se heijastanut valoa.

Hahmo: Puhelimen kuvassa näkyi havaittajan mukaan pieni vihertävän kellertävä hahmo, jolla oli suuret mustat silmät ja suuri soikea pää.

Kuvaaminen: Havaittaja yritti kuvata katolla ollutta kohdetta, mutta kuvaan ei hänen mukaansa tallentunut kiekkoa.

Lopputulokset: Aamulla kaikki kohteet olivat kadonneet. Ulkokamerasta ei löytynyt havaittajan mukaan tapahtumasta jälkiä.

Tutkijan lausunto:

Havainnoitsija kertoi ensin kahdesta erillisestä valoilmioista. Koillisessa näkyi erittäin kirkas yksittäinen kohde, kun taas luoteessa taivaalle ilmestyi nopeasti useita valopallosia. Kiikareilla niiden nähtiin välkkyvän punaista, sinistä ja keltaista valoa sekä muodostavan vaakasuuntaisen ryhmän. Kohteet vaikuttivat hieman soikeilta ja niiden ympärillä näytti olevan usvamainen kenttä. Ne leijuivat pääosin paikallaan, mutta yksi kohteista irtautui ryhmästä ja liikkui vasemmalle pois näkyvistä. Havainnoitsijan mukaan kohteet eivät vastanneet drooneja.

Tämän jälkeen tapahtui lyhyt lähihavainto, jossa havainnoitsija kertoi nähneensä katon yläpuolella leijuvaan noin 70 cm halkaisijaltaan olevan harmaanmustan, pyöreän ja osittain läpikuultavan aluksen. Kun hän zoomasi sitä kännykkäkameralla, alus katosi ja tilalle ilmestyi hänen kuvaamansa olento. Olennon katsekontakti sai hänet lopettamaan kuvaamisen, ja olento katosi pian tämän jälkeen.

Tutkija kertoo haastatelleensa havainnoitsijaa kahdesti yhteensä yli kolmen tunnin ajan. Havainnoitsija on pysynyt kertomuksessaan johdonmukaisena ja uskoo vakaasti tapahtumien tapahtuneen kuvaamallaan tavalla. Tutkija kiinnitti huomiota myös havaintoajan pituuteen, jonka havainnoitsija oli tarkistanut kellosta, vaikka hänen oma kokemuksensa ajasta oli tuntunut huomattavasti lyhyemmältä.